

чийто братъ е билъ Владимиръ. Да ли въ случая подъ „севастъ на франкитѣ“ не се разбира деспотъ Славъ?

Презъ сжщия тоя XIII в., именно въ 1246 г., мелничани се хвалятъ вече, че били гърци, преселени отъ Пловдивъ: „Ние всички произхождаме отъ Пловдивъ, чисти по родъ ромеи“ (ἡμεῖς δὲ πάντες ἐκ Φιλίππουπόλεως ὁρμώμεθα, καθαροὶ τὸ γένος Ῥωμαῖοι (G. Acropolis. Ed. Bonnæ, 82). Тая гръцка колония въ Мелникъ ще да е отъ ония гърци пловдивчани, които българскиятъ царъ Калоянъ въ 1205 г. бѣ изпждилъ отъ Пловдивъ за тѣхната изневѣра.

Въ 1913 г., следъ междусъюзническата война, мелнишкитѣ гърци, като видѣха че Мелникъ остава въ българската държава, запалиха града и се преселиха въ Гърция. Мелникъ, това гръцко огнище презъ турската епоха, допринесе много за ширенето на елинизма срѣдъ околното българско население. Въ началото на XIX в. тамъ е имало видно гръцко училище и печатница. Тамъ се бѣ училъ и Неофитъ Рилски. Какви сж били обаче въ сжщностъ гърцитѣ въ Мелнишко, това се вижда напр. отъ имената на ктитори мелничани въ Ватопедския манастиръ, въ Света-гора. Надписътъ е отъ 1802 г., надъ вратата на параклиса Св. Никола:

Ἀνιστορήθη ὁ παρὼν νάρθηξ δι' ἐξόδων τῶν εὐσεβεστάτων καὶ εὐλαβεστάτων χριστιανῶν τῶν ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μελενίκων. Κώνστα ἱερέως. Πάγκου τζορмπατζῆ. Στογιάνου. Τόμου. Μίλιου. Τάσιου καὶ Χρίστου. ὡς καὶ διὰ συνδρομῆς τῶν τῆς πατέρων (Изписа се тоя притворъ съ иждивението на почтенеишитѣ и благочестивейши християни отъ епархията Мелникъ: Коста йерей, Панку чорбаджи, Стояну, Тому, Милу, Тасю и Христу. 1802 г. и съ съдействието на отцитѣ отъ манастира). Срв. Millet, Pargoire et Petit, Recueil des inscriptions chrétiennes du Mont Athos, 30).

15. — С. Търлисъ, Неврокопско. Иванъ Симеоновъ отъ с. Търлисъ печата презъ 1840 г. въ Пеща на гръцки езикъ единъ поучителенъ сборникъ, подъ заглавие „Многоцвѣтна градина“: Ἰωάννου Συμεωνίδου, Κῆπος πολυανθής. Ἐν Πέστῃ 1840. Въ предговора авторътъ благодари на гърцитѣ, загдето научилъ гръцки езикъ и съ това сполучилъ да вкуси отъ плодетѣ на музитѣ, особено пѣкъ при липса на българска книга. Едва въ негово време се